

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119205321
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3119205321.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, proti žalovanému: J. H., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. K., R.. A. XXXX/XX, o zaplatenie 1.620,09 eur s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou,

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 83,74 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.206,91 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5 % ročne z tejto sumy od 02.12.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

IV. Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 49 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 25.06.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba pôvodného žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., ktorou sa proti žalovanému domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.620,09 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5 % ročne z tejto sumy od 02.12.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.11.2015 so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v sume 1.500 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný povinnosť pôžičku vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume 41,87 eur. Do dňa spísania žaloby vrátil iba sumu 209,35 eur. Vzhľadom na nesplácanie pôžičky v súlade so zmluvou žalobca listom zo dňa 28.09.2016 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy nedošlo, veriteľ vyhlásil dňa 19.11.2016 úver za splatný. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 1.620,09 eur. Ďalej uviedol, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť celkovo sumu 1.829,44 eur. Ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný spolu sumu 209,35 eur. Celková výška dlžnej sumy predstavuje rozdiel medzi istinou pôžičky a prijatými úhradami.

2. V priebehu konania, dňa 07.01.2020, bol súdu doručený návrh na zmenu žalobcu z pôvodného žalobcu na súčasného. Súd zmenu žalobcu pripustil uznesením zo dňa 24.01.2020, nakoľko pôvodný žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku postúpil na žalobcu.

3. Žaloba bola žalovanému doručená v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku dňa 28.10.2020, žalovaný sa k doručenej žalobe, napriek výzve súdu písomne nevyjadril.

4. Podaním doručeným súdu dňa 11.02.2021 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 83,74 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% ročne z tejto sumy od 02.12.2016 do zaplatenia. Urobil tak v reakcii na výzvu súdu podľa § 138 Civilného sporového poriadku.

5. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Pojednávanie sa nezúčastnila žiadna zo sporových strán. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil, a to podaním zo dňa 04.05.2021. Zároveň vyjadril súhlas s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd na vykonanom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 4 notárska zápisnica - projekt rozdelenia zlúčením, č.I. 10 prehľad splátok a úhrad, č.I. 11 zmluva o spotrebiteľskom úvere č.I. 15 predžalobná upomienka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, č.I. 33 príloha 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, č.I. 34 oznámenie o postúpení pohľadávky, č.I. 35 podací hárok. Po tomto vykonaní dokazovania súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

6.1 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

6.2 Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

6.3 Podľa § 491 ods.1, ods. 2, ods.3 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak. Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

6.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy,

ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.5 Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

6.6 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch", tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6.7 Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

6.8 Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

6.9 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6.10 Podľa § 517 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

6.11 Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6.12 Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151 ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť je možné len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

6.13 Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6.14 Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

6.15 Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 11.02.2021 súd konanie v časti o zaplatenie sumy 83,74 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy zastavil v konečnom rozhodnutí vo veci samej výrokom I.

8.1. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca je na základe zmluvy o postúpení pohľadávok právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalovaného v záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený Zmluvou o pôžičke zo dňa 05.11.2015. Táto zmluva, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou a nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona o spotrebiteľských úveroch.

8.2. Žaloba žalobcu je po stránke skutkových tvrdení stručná. V zásade sa odvoláva na uzatvorenie zmluvy o pôžičke a na nesplnenie záväzku vrátiť poskytnutú pôžičku spolu s úrokom.

8.3. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom. Ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku. Veriteľ ňou prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci druhovo určené, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Tento typ zmluvy môže byť odplatný aj bezodplatný, možno ju uzatvoriť výslovne, t.j. písomne alebo ústne, alebo nevýslovne, teda konkludentne faktickým správaním. Podstatnými, pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie druhovo určených vecí na voľné nakladanie, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu do doby, ktorej koniec môže byť určený aj neskôr, po vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke vzniká odovzdaním požičaných vecí, a teda povinnosť dlžníka vrátiť požičané veci vzniká ich odovzdaním. Reálna zmluva, rovnako ako konsenzuálna zmluva, vyžaduje zmluvný konsenzus, ktorý však nespôsobuje vznik samotného zmluvného vzťahu, ale tento vzniká až v dôsledku ďalšieho úkonu a tento úkon spôsobuje jeho vznik. V danom prípade ide o odovzдание predmetu pôžičky. Písomná zmluva o tomto právnom úkone predstavuje vhodný dôkazný prostriedok o vzniku a obsahu záväzkového vzťahu. Pri uzavretí zmluvy o pôžičke medzi dodávateľom (veriteľom) a spotrebiteľom (dlžníkom) sa môže jednať zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (čo býva obvyklé, v závislosti od podmienok zmluvy uvedených v § 1 zákona o spotrebiteľských úveroch).

8.4. Po posúdení predloženej zmluvy o pôžičke má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o pôžičke, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Zo záväzkového vzťahu, vzniknutého na základe tejto zmluvy si žalobca v tomto konaní uplatňuje právo na vrátenie nevrátenej časti istiny poskytnutej pôžičky spolu s úrokom, teda na zaplatenie nezaplatených splátok spotrebiteľského úveru.

8.5. Súd teda posudzoval uplatnené právo žalobcu na úroky z pôžičky a istinu pôžičky. V tejto súvislosti súd uvádza, že predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je tomu tak preto, že v úverovej zmluve absentuje presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o výške, počte a termínoch (presných) splátok.

8.6. V súvislosti s neuvedením údajov podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch súd uvádza, že zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za následok to, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Následkom absencie takéhoto údaje v úverovej zmluve, teda v samotnom podpísanom znení zmluvy, je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe.

8.7. K neuvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že tento je v zmluve uvedený ako 11/2020. Odhliadnuc od judikatúry súdov, z ktorej vyplýva, že takýto údaj musí byť v úverovej zmluve explicitne uvedený, súd uvádza, že táto zákonná požiadavka kladená na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celkom jasná. Zákon o spotrebiteľskom úvere totiž nepočíta s výnimkou z tejto požiadavky, napr. v tom zmysle, že je postačujúce ak takýto termín je inak zo zmluvy vyvoditeľný. Naopak jasne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že k otázke, či je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj presný údaj o konečnej splatnosti úveru zaujal právny názor aj odvolací súd konajúceho súdu, teda Krajský súd v Trenčíne, a to napr. v rozsudku z 30.01.2018 sp.zn. 27Co/310/2017, keď uviedol (v prípade bankového úveru), že: "takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov (napr. počet splátok, termín ich splatnosti a pod.). Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok." K rovnakému záveru dospel aj iný senát Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku Krajského

súdu v Trenčíne z 11.04.2018 sp.zn. 5Co/22/2018, keď uviedol, že: "údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkov obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok." Aktuálnym je takisto rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/178/2018 z 25.10.2018, keď uviedol, že: "V súvislosti s konečnou splatnosťou úveru odvolací súd má za to, že termín (konečnej splatnosti) nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť podľa odvolacieho súdu zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod., a že nie je možné ho nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy a ani uvedeným počtu mesiacov, či týždňov po poskytnutí úveru. Reagujúc na argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výkladu pojmu "termín" odvolací súd dodáva, že cieľom interpretácie právnych noriem je zisťovať a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Nemožno lipnúť na formalistickom výklade bez prihliadnutia na právne princípy, ktoré sú výrazom hodnôt. Samotný výklad v niektorých prípadoch značne presahuje rozsah textu prameňov práva. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnomu textu, pričom požiadavka racionality je kľúčová. V danom prípade je preto potrebné uvedený pojem vykladať tiež teleologicky, a teda s prihliadnutím na zmysel resp. cieľ právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Určenie konečnej splatnosti úveru siedmym dňom po uplynutí určitej doby počítanej na týždne po uzavretí zmluvy o úvere je neurčitý a v rozpore s účelom právnej normy, ktorou je ochrana spotrebiteľa a jeho náležité informovanie o podstatných náležitostiach zmluvy."

8.8. K neuvedeniu údaju o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd uvádza, že v zmluve je uvedený len údaj o počte splátok (60) a o výške splátky (41,87 eur). Neuvádza sa v nej údaj o presných termínoch splátok. Tie si mal dlžník zrejme odvodiť zo všeobecných zmluvných podmienok. Takýto spôsob vyvodenia si konkrétnych termínov splatnosti splátok úveru je podľa názoru súdu neurčitý, nejasný, v dôsledku čoho ani nezodpovedá garantovanému právu spotrebiteľa byť zrozumiteľne (jasne a bez pochybností) informovaný o svojich základných zmluvných povinnostiach (medzi ktoré patrí aj termín splatnosti jednotlivých splátok).

8.9. Z viacerých vyššie uvedených dôvodov je potrebné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému žalobcom za bezúročný a bez poplatkov. Súd má však za preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju primárnu zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnutú pôžičku. Žalovanému bola poskytnutá pôžička v sume 1.500 eur, pričom z tejto sumy žalobcovi vrátil sumu 209,35 eur. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad bola prvá splátka splatná dňa 20.12.2015. Každá zo splátok vo výške 41,87 eur bola splatná v 20. deň príslušného mesiaca (bod 6.2 Zmluvných podmienok na č.l. 4). Vzhľadom k tomu, že žalovaný si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť na vrátenie pôžičky (zaplatenie splátok pôžičky), súd rozhodol splnení povinnosti žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške, ktoré si žalobca takisto uplatnil. Žalovaný sa dostal do omeškania so splnením celého dlhu dňom 20.05.2016. Žalobca podľa žaloby vyhlásil predčasnú splatnosť svojej pohľadávky dňa 19.11.2016, pričom o tejto skutočnosti informoval žalovaného v liste zo dňa 26.11.2016 (č.l. 16), ktorý mu bol riadne doručovaný na adresu jeho bydliska. Žalovaný túto skutočnosť nerozporoval. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 02.12.2016, čo je deň v ktorom už bol žalovaný v omeškaní (dňa 19.11.2016 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru). V deň vzniku omeškania boli úroky z omeškania stanovené v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne.

8.10. Súd ex offio skúmal, či uplatnené právo žalobcu nie je aspoň čiastočne premlčané. Žaloba bola na súd podaná dňa 25.06.2019. Odrátajúc tri roky od tohto dátumu je zrejmé, že dve splátky splatné od 20.05.2016 do 20.06.2016 v celkovej sume 83,74 eur boli splatné pred viac ako tromi rokmi. Súd na premlčanie aplikoval vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie v zmysle § 52 ods. 2 a § 54a Občianskeho zákonníka, pretože ide o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Celový dlh žalovaného tak predstavuje sumu 1.206,91 eur ako rozdiel medzi poskytnutou istinou pôžičky (1.500 eur) a jej vrátenou časťou (209,35 eur), ponížený o sumu premlčaných splátok 83,74 eur.

8.11. Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

9.1. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9.2. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože obe sporové strany boli v konaní čiastočne úspešné. Úspech žalobcu v spore bol 74,50 % a úspech žalovaného 25,50 %. Celkový úspech žalobcu je potom 49 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaná dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.